

Grunden til, at dette Forslag er stillet fra Udvalgets Side til 3dje Behandling, er nærmest den, at man har villet imødekomme det Ønske, som syntes at gøre sig gældende under 2den Behandling hos en Del af Medlemmerne, tillige med en Udtalelse, der falddt fra den ærede Indenrigsminister, idet han erklærede, at det Vædringsforslag, der den Gång var stillet, egentlig var det mest konsekvente. Jeg skal siqe, at for mit eget Vedkommende gaar Vædringsforslaget noget videre, end jeg strængt taget har været tilbøjelig til; men for at opnaa en Overenskomst har jeg, og sammen med mig andre Medlemmer af Udvalget ment, at det var rigtigt at opstille Vædringsforslaget nu, akkurat som det var stillet ved 2den Behandling, og jeg skal derfor nu anbefale at vedtage det. Det næste Vædringsforslag, jeg kommer til at omtale, er det under Nr 18 angaaende Malleinprøven. Ved 2den Behandling blev jo den Tid af 5 Uger, som Heste, der beskyttes at være angrebne af Smitte sygdommen, skulle staa afspærrede, efter at Sygdommen menes at have været til Ende, indskrænket til 4 Uger. Derefter har den ærede Indenrigsminister ment, at det var nødvendigt at stille et Vædringsforslag som det under Nr. 18 angaaende Malleinprøven, og da man i Udvalget ikke har haft noget mod et saadant Vædringsforslag, skal jeg anbefale at vedtage det. — Vædringsforslaget Nr. 20 gaar ud paa, at for at Gjeren skal kunne drages til Ansvar, maa der have været Forhold til Stede, med hvilke han virkelig har været bekendt. Vædringsforslaget Nr. 21 gaar ud paa, at det sidste Stykke af § 8 skal udgaa; det er i Overensstemmelse med Vædringsforslaget Nr. 15. Vædringsforslaget Nr. 22 gaar ud paa at bemyndige Indenrigsministeren til i enkelte Tilfælde at kunne gøre Undtagelse fra Bestemmelsen om, at et Dyr, der er bidt af en gal Hund, skal dræbes. Udvalget har ikke haft noget imod at stille et saadant Vædringsforslag, da man gaar ud fra, at det kun vil blive i overordentlig sjældne Tilfælde, at en saadan Undtagelse indrømmes, nemlig overfor Dyr, der have en meget stor Værdi. Vædringsforslaget Nr. 24 tilsiqter at rette en Forglemmelse fra anden Behandling; det gaar ud paa, at Geber skulle tages med ind under Bestemmelsen i § 10. Vædringsforslaget Nr. 26 er dels en Sprog-, dels en Realitetsændring, idet det her foreslaas at ombhytte Ordene „i kændelig Grad“ med Ordet „øjensynlig“. Dette Forslag er ogsaa stillet for at imødekomme enkelte Medlemmer her i Salen og navnlig et enkelt Medlem, som

var meget utilfreds med Betegnelsen „i kændelig Grad“. Efter Forhandling med det ærede Medlem er man kommer overens om Vædringen. Jeg ved forøvriat ikke, om det er mere end en sproglig Rettelste. Vædringsforslaget under Nr. 30 gaar ud paa det selv samme. Vædringsforslaget Nr. 39 til § 17 er en lille Indskrænkning i, hvad der blev vedtaget ved 2den Behandling. Det gaar ud paa, at Desinfektionsmidlerne udtryffeligt skulle nævnes. Vædringsforslaget Nr. 42 gaar ogsaa ud paa en Indskrænkning, idet det foreslaas, at Gjeren kun skal give Betaling for det offentlige Indretning af særlige Rum til Afsondring af de syge Dyr, naar et saadant Rum ikke allerede forefindes paa Ejendommen. Jeg gaar ud fra, at Meningen med denne Bestemmelse er den, at der ikke gives Betaling, naar der allerede findes et Rum af en saadan Beskaffenhed, at det ikke afstedkommer nogen videre Bekostning, at indrette det til at være tjenligt til at modtage saadanne syge Dyr, som skulle afspærres fra Besætningen. Vædringsforslaget Nr. 43 gaar ud paa at imødekomme det Ønske, der under anden Behandling af enkelte blev fremst at faa en bestemt Afgørelse for det Tilfælde, at det Tab, den paaagældende Gjer erklærer at have lidt ved en Afspærring, der kunde have været undgaaet, ikke er rigtig opgivet. Der er i Vædringsforslaget fastsat en bestemt Fremgangsmaade, nemlig den, at naar Politimesteren ikke finder, at Tabets Størrelse er rigtig opgivet, skal det altid være tre af Retten udmeldte Mand, der komme til at skønne over, hvorvidt Opgivelsen har været rigtig eller ej. Vædringsforslaget Nr. 44 gaar ud paa, at det kun er, naar det offentlige i særlige Tilfælde tilpligter Dyrslægen at arbejde ud over 10 Timer paa en Dag, at han kan faa en større Betaling for en Dags Arbejde end 8 Kr. Dette Forslag er ogsaa stillet for at imødekomme Ønsket, der fremkom ved anden Behandling. Vædringsforslaget Nr. 47 gaar ud paa at give Dyrslægen Ret til at faa fuld Betaling for den første Obduktion, han foretager paa hvert Sted, hvis han paa en Dag obducerer Dyr paa mere end et Sted. Hvis der altsaa er udbrudt en Sygdom i flere Besætninger, eller flere Hunde ere bleve angrebne, og Dyrslægen er i Stand til at foretage de nødvendige Obduktioner, skal der ydes ham fuld Betaling for den først foretagne Obduktion paa hvert Sted. Vædringsforslaget Nr. 49 gaar ud paa at fastsætte en bestemt Betaling, som Dyrslægen skal have for den Sundhedsattest, som han skal udstede